

tidig for folketingsret fremsatte forslag til lov om ændring i lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning, har man i de senere år haft indtryk af en stigning i misbrugen af euforiserende stoffer her i landet, bl. a. derved, at der i Københavns havnekarter og lignende steder er opstået voksende kliker af eufomane. Indenrigs- og boligministeriet nedsatte i den anledning i november 1950 et udvalg bestående af repræsentanter for sundhedsstyrelsen, retslægerrådet, justitsministeriet og Den almindelige danske Lægeforening, og dette udvalg har i juli 1953 afgivet en enstemmig betænkning („Betænkning om misbrug af euforiserende stoffer“, København, 1953).

Udvalget mener, at de personer, der i øjeblikket misbruger euforiserende stoffer her i landet, i meget vidt omfang opnår stofferne ved hjælp af ægte eller falske lægerecepter. Udvalget har derfor set det som en væsentlig opgave dels at nå frem til en stramning af lægernes ordinationer af euforiserende stoffer, og dels at give sådanne formforskrifter for recepter på stofferne, at receptfalsk vil blive væsentlig vanskeliggjort, jfr. herom det nævnte forslag til ændring i lægeloven og bemærkningerne til forslaget. Da der allerede nu findes en vis smughandel med euforiserende stoffer erhvervet på lægerecept, og da det er muligt, at en vanskeliggørelse af forsyningerne gennem lægerecepter vil bevirke et stigende antal tyverier og indsmuglinger af stofferne, har udvalget imidlertid samtidig foreslået, at den danske lovgivning mod smughandlen skærpes på forskellig måde.

Udvalget har således fremhævet, at en af de nyere grupper af euforiserende stoffer, amfetamingruppen (mecodrin, eufodrin m. v.), ikke omfattes af opiumskonventionerne, og at den herefter heller ikke omfattes af den gældende opiumslov. Smughandel med stoffer af amfetamingruppen kan efter nugældende lovgivning alene straffes efter apotekerloven, der kun giver mulighed for bødestraf, jfr. nu § 85, stk. 2, sammenholdt med § 34, stk. 1, i lov nr. 209 af 11. juni 1954 om apotekervæsenet. Dette må imidlertid anses for uheldigt, da amfetamingruppen indeholder særdeles farlige euforiserende stoffer, som den danske smughandel — muligvis påvirket af den mildere straffebestemmelse — i særlig grad synes at have kastet sig over, og udvalget har derfor foreslået, at amfetamingruppen inddrages under opiumslovgivningen (jfr. betænkningen side 51—52 og 56).

Udvalget har dernæst anført, at opiumslovgivningen i sin nuværende form, jfr. opiumslovens § 2, stk. 2, og opiumsordeningens § 9, kun retter sig mod *handel med og udlevering af* de pågældende

stoffer fra eller til en uberettiget person. Lovgivningen indeholder derimod ikke — således som det anbefales i artikel 20 i opiumskonventionen af 1912 og artikel 7 i konventionen af 1925, og således som det findes i en meget lang række fremmede lovgivninger — noget forbud imod, at en uberettiget person er *i besiddelse af stofferne*. Man har herefter hidtil ikke haft nogen mulighed for indskriden overfor folk, om hvem man i øjeblikket kun vidste, at de under mistænkelige omstændigheder var fundet i uberettiget besiddelse af beholdninger af farligere euforiserende stoffer, men som ved en strafferetlig undersøgelse eventuelt kunne afsløres som farlige smughandlere. Et besiddelsesforbud vil endvidere give mulighed for, om det ønskes, at skride ind med passende reaktioner overfor eufomane, der henter deres forsyninger på den sorte børs. Udvalget har derfor foreslået, at der også her i landet gennemføres et forbud mod uberettiget besiddelse af de farligere, euforiserende stoffer (jfr. betænkningen s. 56).

Udvalget har endvidere foreslået, at maksimumsstraffen for overtrædelse af opiumslovgivningen, der i øjeblikket er fængsel i 6 måneder, forhøjes til fængsel i 2 år. Udvalget har henvist til, at en sådan forhøjelse vil kunne få betydning, hvis de smuglerorganisationer eller større sælgerorganisationer, der kendes i udlandet, skulle komme til at spille en rolle her i landet. Udvalget har yderligere foreslået, at der i straffesagerne — som hidtil har været og fortsat tænkes behandlet som politisager — skabes hjemmel for at anvende anholdelse og fængsling, beslaglæggelse og ransagning i samme omfang som i statsadvokatsager (jfr. betænkningen s. 56—57).

Udvalget har endelig foreslået, at der for at støtte lægerne i deres kamp mod eufomanien skabes lovhjemmel for at straffe de eufomane, som for at opnå recepter på euforiserende stoffer giver lægerne urigtige, skriftlige oplysninger om deres identitet (jfr. betænkningen s. 57).

Som et punkt, der ikke særligt vedrører smughandlen, har udvalget herudover foreslået, at man med hensyn til nogle ganske særlig farlige euforiserende lægemidler ikke nøjes med at sigte mod en stramning af lægernes ordinationer af stofferne, men helt forbyder disse stoffers anvendelse som lægemidler. Udvalget har herved navnlig fremhævet diacetylmorfin (heroin), der er overordentlig stærkt euforiserende og har vist sig meget farligt i smughandlen, og som i lægelig brug uden skade kan erstattes af andre, langt mindre farlige stoffer. Verdens-Sundhedsorganisationen har i de senere år arbejdet på et fuldstændigt forbud mod frem-